

Zbierka súdnych rozhodnutí

Vec C-508/10

**Európska komisia
proti
Holandskému kráľovstvu**

„Nesplnenie povinnosti členským štátom — Smernica 2003/109/ES — Právne postavenie štátnych príslušníkov tretích krajín, ktorí sú osobami s dlhodobým pobytom — Žiadosť o priznanie právneho postavenia osoby s dlhodobým pobytom — Žiadosť o povolenie na pobyt v druhom členskom štáte podaná štátnym príslušníkom tretej krajiny, ktorému už bolo priznané právne postavenie osoby s dlhodobým pobytom v prvom členskom štáte, alebo jeho rodinným príslušníkom — Výška poplatkov požadovaných príslušnými orgánmi — Neprimeranosť — Prekážka výkonu práva na pobyt“

Abstrakt rozsudku

1. *Žaloba o nesplnenie povinnosti — Konanie pred podaním žaloby — Predmet — Návrh na začatie konania — Úvedenie výhrad a dôvodov*

[Článok 258 ZFEÚ; Štatút Súdneho dvora, článok 21 prvý odsek; Rokovací poriadok súdneho dvora, článok 38 ods. 1 písm. c)]

2. *Hraničné kontroly, azyl a prisťahovalectvo — Prisťahovalecká politika — Postavenie štátnych príslušníkov tretích krajín, ktorí sú osobami s dlhodobým pobytom — Smernica 2003/109 — Žiadosť o udelenie tohto postavenia a povolenia na pobyt v druhom členskom štáte podaná uvedeným štátnym príslušníkom, ktorý už mal takéto postavenie v prvom členskom štáte, alebo jeho rodinným príslušníkom*

(Smernica Rady 2003/109)

1. V rámci žaloby o nesplnenie povinnosti je účelom postupu pred začatím súdneho konania poskytnúť príležitosť dotknutému členskému štátu jednak, aby si splnil povinnosti, ktoré mu vyplývajú z práva Únie, a jednak, aby účinne uplatnil svoje prostriedky na obranu voči žalobným dôvodom vysloveným Komisiou. Predmet žaloby podanej na základe článku 258 ZFEÚ je v dôsledku toho vymedzený konaním pred podaním žaloby upraveným v tomto ustanovení.

Na základe článku 21 prvého odseku Štatútu Súdneho dvora a článku 38 ods. 1 písm. c) jeho rokovacieho poriadku prináleží Komisii, aby v každej žalobe podanej podľa článku 258 ZFEÚ uviedla presné výhrady, ku ktorým sa má Súdny dvor vyjadriť, ako aj aspoň zhrnujúco právne a skutkové okolnosti, na ktorých sú tieto výhrady založené. Pokiaľ však Komisia tvrdí, že vnútroštátna právna úprava je v rozpore so systémom, štruktúrou a zmyslom smernice, a to bez toho, aby porušenie práva Únie, ktoré z toho vyplýva, mohlo byť spájané s konkrétnym ustanovením tejto smernice, nemôže byť jej žaloba len z tohto dôvodu kvalifikovaná ako neprípustná.

(pozri body 33 – 35, 39)

2. Členský štát, ktorý od štátnych príslušníkov tretích krajín, ktorí žiadajú o priznanie právneho postavenia osoby s dlhodobým pobytom v tomto štáte, a od štátnych príslušníkov tretích krajín, ktorí po získaní tohto postavenia v inom členskom štáte žiadajú o uplatnenie svojho práva na pobyt v tomto štáte, ako aj od ich rodinných príslušníkov, ktorí žiadajú o povolenie tieto osoby sprevádzať alebo sa k nim pripojiť, požaduje poplatky, ktoré sú nadmerné a neprimerané a mohli by vytvoriť prekážku výkonu práv priznaných smernicou 2003/109 o právnom postavení štátnych príslušníkov tretích krajín, ktorí sú osobami s dlhodobým pobytom, si neplní povinnosti vyplývajúce zo smernice 2003/109.

Hoci teda členský štát môže podmieniť vydanie povolenia na pobyt na základe tejto smernice výberom poplatkov, úroveň, na ktorej sú stanovené, nesmie mať ani za cieľ, ani za účinnok vytvorenie prekážky nadobudnutia postavenia osoby s dlhodobým pobytom priznaného touto smernicou, inak by totiž narúšala tak cieľ, ako aj zmysel tejto smernice a v dôsledku toho by ju zbavovala potrebného účinku.

Navyše voľná úvaha, ktorou disponuje členský štát na účely stanovenia výšky poplatkov, ktoré možno vyžadovať od štátnych príslušníkov tretích krajín za vydanie povolenia na pobyt na základe kapitol II a III smernice 2003/109, nie je neobmedzená, a teda neumožňuje stanoviť úhradu poplatkov, ktoré by boli neprimerané vzhľadom na ich značné finančné dôsledky pre týchto štátnych príslušníkov.

(pozri body 69, 70, 73, 74, 79, výrok)